

Приключенията на

ДОКТОР ТМСЪН

И НЕГОВИТЕ ПРИЯТЕЛИ ЖИВОТНИТЕ



Издателство „Фюм“

Съдържание

Един уморителен ден	6
Една досадна гостенка	14
Най-рядкото животно на света	20
Срещата с гъските	30
Една любопитна госпожица	40
Дръжте крадеца!	50
Бедствено положение	54
Един специален болен	62
Има място за всички!	70



**Le Avventure del Dottor Thompson
e i suoi amici animali**

Illustrato da Marco Campanella

Ideazione  **ANDREA DAMI**

Testi: Giuliana Ciabattini

Grafica: Stefania Pavin

© 2001 Dami Editore, Milano

**Приключенията на доктор Томсън
и неговите приятели животните**

© Издателство „Фюм“, 2020

По идея на Андреа Дами

Текст Джулиана Чабатини

Илюстрации Марко Кампанела

Дизайн Стефания Павин

Превод Евдокия Светозарова Златарова

Тази книга е предмет на авторско и търговско право на издателя. Използването на текста и оформлението без съгласието на издателя е забранено. Продаването, препродаването, заемането, наемането и пускането в обращение по друг начин, освен по начин, определен от издателя и закона, е забранено.

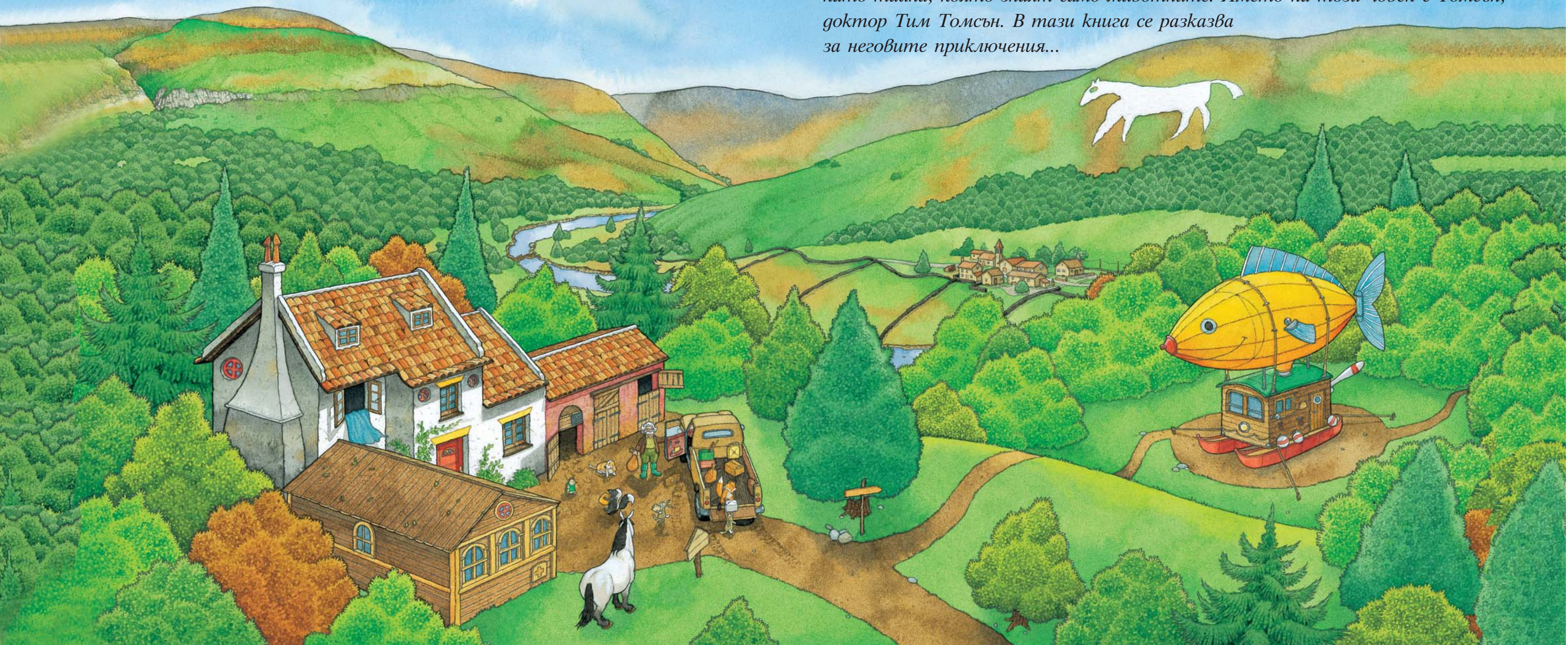
ISBN 978-619-199-499-1

Недалеч от последните къщи на нашето село започваше голяма гора с вековни дървета. В покрайнините ѝ се беше прикътала неголяма бяла къща. Дърветата и бухналите храсти така я криеха от хорските погледи, че дори и пощальонът всеки път се чудеше: къде ли се е дянала и дали пък не е изчезнала?

В тази къща живееше един чудат човек. Не знам на колко години беше, но знам, че беше ветеринарен лекар – доктор на животните, така наричаше сам себе си. От много години обаче той не упражняваше професията си. Беше обърнал гръб на света и се беше усамотил в къщата с всичките си книги и с папагала Фред.

Някои казваха, че май е голям учен, а други – че е луд. Може и наистина да беше малко луд – хората шушукаха как още от дете разправял, че може да говори с животните, а когато станал ветеринар, се опитал да докаже това пред Световния конгрес на ветеринарите. Конгресът се събрал специално, за да разгледа този случай, но цялата работа се провалила с гръм и трясък, защото животните говорели само с доктора и само насаме с него. Когато имало други хора, не обелвали нито думица. Никога!

Тогава докторът бил изгонен от Лекарския съюз и бил осмян от всичките си доскорошни приятели. От всички, освен от най-истинските и най-верните – животните. Той решил да не говори вече за дарбата си с хората и да я пази като тайна, която знаят само животните. Името на този човек е Томсън, доктор Тим Томсън. В тази книга се разказва за неговите приключения...



Един уморителен ден

– Леле! Какво става днес? – изуми се доктор Томсън. – Никога досега не съм имал толкова пациенти!

Това беше самата истина. Пред кабинета на доктора всяка сутрин имаше опашка от горски животни с най-различни болестки, защото само той разбираше езика на животните и само той можеше да ги излекува. Тази сутрин обаче опашката беше огромна. През последните дни валиха проливни дъждове и затова пациентите бяха много повече от обичайното.



– Моля ви, моля ви, пазете ред! – изкряска папагалът Фред, който беше секретар на доктора и обичаше да си придава важност. – Наредете се на опашка и не се бутайте!

Доктор Томсън огледа още веднъж животните, които чакаха пред вратата.

– Е, кой от какво се оплаква? Нека видя с какво ще си имаме работа днес... Мгааа... Настинка, болен зъб, съмнение за счупена лапа, ревматични болки заради влагата...





– Казах, пазете рег! – кресна пак папагалът Фред. – Докторе, кажи им и ти, ако обичаш.

Без да му обръща внимание, доктор Томсън влезе в кабинета си и започна да преглежда първия пациент.

– Апчиху! Докторе, мисля, че съм пипнал ааапчихуубава настинка – едва успя да каже бобърът през непрестанна кихавица.

– Така е, лошо си настинал. Дори и едно бебе може да ти го каже – усмихна се докторът и му предписа отвара от мащерка, липа и евкалипт.

Вторият случай беше по-тежък. Предишната вечер Зайко се беше подхлъзнал на мократа пътека и беше счупил лапата си. Горкият!

– Няма страшно! – успокои го докторът. – Ще те гипсирам и след няколко седмици отново ще тичаш.

Тим Томсън беше отличен лекар, а кабинетът му беше оборудван с всичко необходимо, за да лекува всякакви болести на всякакви животни. Прегледите продължиха дълго и Фред затвори кабинета чак следобед.

